

Wie laat de hond uit? / #14 Nat of droog voer? (Audiotranscript)

Marieke: Ja, want ik heb met Martin best wel wat discussies gehad over: o, weet je zeker dat ik het niet moet koken? Je had allemaal van die eendennek en ik dacht nou, dat kan toch niet goed zijn? Maar als ik het zo hoor, had Martin eigenlijk gelijk, want blijkbaar kan dat wel gewoon gegeten worden.

Jet: Hoor je dat Martin?

Marieke: Ja, hoor je dat, inderdaad.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Van harte welkom bij een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Lysbeth en Marieke praten vol plezier over het leven met hun honden. Diervoedingsexpert Marco Halff, die geeft tips over hondenvoeding. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Wilco.

Wilco: Wilco van Gelderen.

Jet: Hallo Wilco. Je spreekt met Jet van 'Wie laat de hond uit?'

Wilco: Dag, goeiedag.

Jet: Wie laat de hond uit bij jou?

Wilco: Wij doen het vaak met zn tweeën, vooral 's avonds. Ja.

Jet: Wat gezellig. Wat gezellig.

Wilco: Ja.

Jet: Ik heb begrepen dat jij een vraag over voeding had. Klopt dat?

Wilco: Ja, dat klopt.

Jet: Nou, stel 'm!

Wilco: Nou, we hadden we vroeger altijd twee honden. Eentje was wat oud, dus daar neem je op een gegeven moment afscheid van. En die gaven we om praktische redenen altijd gewoon brokken.

Jet: Ja.

Wilco: Ook omdat ze een beetje voernijd kreeg als je vers vlees gaf. En toch spreek je steeds meer mensen die zeggen van: nou, wij geven onze hond wel degelijk vlees uit de diepvries. En eigenlijk zijn we er niet helemaal uit. Wat is nou goed voor de hond?

Jet: Ja.

Wilco: Ja, is dat vers vlees? Is dat brokken?

Jet: Is dat brokken? Is dat blikvoer?

Wilco: Ja, wat is er voor en tegen het één, dan wel het ander?

Marieke: Ja, want je wilt natuurlijk nog heel lang samen met je vrouw de hond uitlaten.

Marco Halff: Ja, daar gaat het in wezen natuurlijk om.

Jet: Ja, dat snappen we natuurlijk allemaal, Wilco. Ik ga het voorleggen aan Lysbeth, aan Marieke en aan voedingsdeskundige Marco, dus blijf vooral luisteren.

Wilco: Dat klinkt goed.

Jet: Dank je wel voor je vraag.

Wilco: Oké, dank je wel.

Jet: Oké, en fijne uitlaat hè, vanavond.

Wilco: Ja, dank je wel.

Jet: Er is al lang geen avondklok meer, dus take it away. Dank je wel.

Wilco: Dank je, dag.

Jet: Hé.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet, mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koninging van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk zes jaar geleden verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Zanger: Jingle [Wie laat de hond uit?]

Jet: Ja, aflevering 14. Blikvoer of diepvriesvlees. Goed, dames en heer, ik had Wilco aan de telefoon en die zegt: ja, ik had twee honden en we gaven ze verschillende soorten voer. Blikvoer, brokken en ook diepvries. Maar ja, we weten eigenlijk niet zo goed wat nou het beste is. Ja, jij kijkt mij aan, weet jij het antwoord, maar ik kijk jou aan Lysbeth, weet jij wat het beste is?

Lysbeth: Ja, ik weet niet wat het beste is. Ik weet gewoon wat mijn hond het lekkerst vindt. Waar die gewoon het meest enthousiast op reageert, is iets wat ruikt naar, denk ik, vlees. Ik vind het vaak vies ruiken, maar hoe viezer het ruikt voor mij, hoe enthousiaster hij wordt.

Jet: Ja? En wat is dat?

Lysbeth: Ja, een blik vlees, verse rosbeef, pens, hart, maakt niet uit. Brokken wordt 'ie niet superblij van, dat eet 'ie gewoon braaf op en dat vindt 'ie ook wel prima, maar zodra het uit de koelkast komt, dan is 'ie heel erg gelukkig.

Jet: Ach. Lief. Bij jou Marieke?

Marieke: Nou, bij ons is het eigenlijk wel een beetje sneu misschien, maar wij geven Mila gewoon brokken te eten, omdat het makkelijk is en het is praktisch en het kan snel gevoerd worden. Als we haar wel meenemen naar werk of even bij vrienden langs moeten brengen, dan kun je haar ook makkelijk voeren. Je hoeft alleen maar even een bakje mee te nemen en dan eet ze.

Jet: Ja, en het niet bederft niet zo.

Marieke: Nee, het bederft niet zo, dus daarom hebben wij gekozen voor brokken. Nou hebben we haar een tijdje terug eendennek gegeven. Nou echt zo'n rauwe eendennek en daar was ze mee aan het spelen, maar ik denk dat ze 'm niet eens heeft opgegeten. Waarschijnlijk dacht ze echt van: wat moet ik hiermee? Dus, nou ja, ik hoop dat ze gewoon tevreden is met de brokken. Ze eet ze altijd keurig en heel snel op, dus ik denk dat dat wel goed zit.

Jet: Maar heb je het nooit geprobeerd, diepvriesvlees of vers vlees?

Marieke: Nee, nee, eigenlijk helemaal niet. Wel eens dat we iets lekkers hebben of als er vanuit ons iets over is qua vlees, dan krijgt ze wel gewoon wat mee met de pot, zeg maar. Alleen echt het verse vlees voeren, dat hebben we nog nooit geprobeerd.

Jet: Ja, ik let altijd heel erg op als ik iets neerzet of mijn Poppy dan heel erg enthousiast wordt, want op één of andere manier, ja, ik heb iets met eten. Als zij blij is, ben ik ook heel blij, zo werkt het gewoon. Dus als zij helemaal zo naar me toe komt lopen van iets lekkers, wat zij dan lekker vindt, ja, dan maakt het mij eigenlijk niet zo heel veel uit wat het is. Ik probeer wel op te letten, dat het dan heel goed is voor de hond, maar ik kijk ook heel erg naar hoe blij zij is.

Marieke: En dat vind ik ook het leuke aan brokken, die verspreid ik meestal overal.

Jet: Ah, jij maakt er een spelletje van?

Marieke: Ja, zodat ze echt moet snuffelen en dan zie je haar ook echt lekker ontspannen rondlopen. En waar ze normaal wel blaft als er andere mensen of honden langslopen, is ze nu echt gewoon geconcentreerd aan het snuffelen en die brokjes aan het zoeken.

Jet: Ja, kijk jij daar ook naar?

Lysbeth: Nou, wat ik vaak doe als 'ie brokken heeft... Ik heb een geweldig speeltje, dat is een wiebelspeeltje en daar doe ik dan één derde van z'n brokken in en daar tikt 'ie met z'n poot tegenaan en dan schiet er af en toe een brokje uit. Dat vindt 'ie superleuk, dus dat is het voordeel van brokken, want vers vlees, dat moet 'ie echt netjes in z'n bak eten. En daar zit ook een dienblad omheen, omdat 'ie 't het lekkerste vindt om een grote brok eruit te halen en zo half en half op te kauwen en dan zo'n beetje te laten vallen. En dan, ja, dat legt 'ie dan eigenlijk alles buiten z'n bakje...

Lysbeth: Vindt Jet vast ook heel lekker, dat 'ie dat doet.

Lysbeth: ..en dan gaat 'ie dat op zitten eten. Ik vind zelf dat vers vlees gewoon super smerig.

Jet: Ja, ik ook, ik vind het zo goor.

Lysbeth: Maar hij doet het er wel heel goed op. Hij poept minder, vaster, dus je kan het veel makkelijker opruimen. Hij is blijer, dus. Ik heb alleen een te kleine vriezer, daar kan ik heel eerlijk over zijn. Ik heb gewoon vaak geen plek in de vriezer om vers vlees te hebben, want dat zit in een vrij grote verpakkingen.

Jet: Ja, ja, het is voor mij ook hoor, ik bedoel, als zij blij is, dan ben ik ook blij. Maar ik vind het vaak wel, als zij heel blij is, vind ik 't goor. Wij willen natuurlijk allemaal een blij hondje. Zit er eigenlijk veel verschil tussen diepvriesvlees en vers vlees, of..

Marco Halff: In welke zin verschil, bedoel je?

Jet: Of blikken? Nou ja, of dat dan beter of slechter is? Hè, want je hebt als je honden uitlaat, Wilco zegt dat ook van: ja, iedereen weet het allemaal beter. Maar jij bent de deskundige. Dus wij kijken nu heel hoopvol jouw kant op. Wanneer maak je dat nog mee, Marco?

Marco Halff: Ja, precies, ben ik blij mee. Ja, nee, ik hoor hier al heel veel verschillende dingen. Erg leuk. Het gaat over gebruiksgemak, het gaat over het enthousiasme van de

hond. En ik denk ook dat dat, ja, dat zijn allemaal valide argumenten om te kiezen voor een voer wat bij jou past, maar wat ook bij je huisdier past. Het beginsel is weer: voeding moet volledig zijn. Dus alle voedingsstoffen bevatten wat de hond of kat op dat moment nodig heeft dagelijks. Nou en dat kan voor blikvoer gelden, dat kan voor vers vlees gelden, dat kan voor brokken gelden. Maar inderdaad, er werd net al gezegd van het gebruiksgemak, ja met een schep brokken ben je zo klaar. En wij herkennen dat ook, onze hond krijgt ook brokken, 's ochtends en dan het laatste brokje moet gewoon gevonden worden, dat valt er dan naast, dan wordt alles aan de kant gedouwd, want dat moet 'ie hebben. Ja, voor vlees moet je er inderdaad even wat meer aandacht voor hebben. Dat zul je wat meer tijdig eruit moeten halen en goed nadenken. Oké, als je een bordje gebruikt waar je het op laat ontdooien, dat je niet met dat bordje, je boterham met kaas, zeg maar, gaat smeren.

Lysbeth: Val je wel lekker van af.

Jet: Dat doe je één keer.

Marco Halff: Precies, ja. Maar eigenlijk is het met vers vlees, net als wat je met je eigen vlees 's avonds doet, behandel dat op exact dezelfde manier. Dan is het eigenlijk helemaal niet spannend. En ja, tenzij je het met je handen beet gaat pakken, dat wordt goed handen wassen etcetera. Maar ook dat is weer een argument van ja, je hond vindt dat misschien wel lekkerder of die geur vindt 'ie al heel spannend, die gaat dan al naast je zitten van wanneer krijg ik het nou eigenlijk, moet niet te lang duren. Het is nogmaals, qua voedingswaarde kan het allemaal net zo goed zijn, maar het hangt er echt van af wat bij jou past en wat je prettig vindt.

Jet: Marieke, die zat net te vertellen, hè, Mila gaat er dan mee spelen. Dat vinden we leuk.

Marco Halff: Ja, geweldig.

Jet: Rafieq is ook lekker aan het spelen en mijn Poppy is ook aan het spelen met eten. Mensenkinderen mogen niet spelen met hun eten, maar is het voor een hond wel goed.

Marco Halff: Jazeker wel, ja extra beweging is altijd goed natuurlijk. Ja en ik denk voor mensen is dat toch net iets anders dan voor honden of katten, waarbij ik het herken hoor, onze kat die vist ook het liefst vlees uit z'n bak en gaat het ergens anders, liefst op de net geboende vloer, zeg maar...

Jet: Ja, waarom is dat?

Marco Halff: ...dat kan heel veel oorzaken hebben, het kan zijn dat je bakje te klein is. Ik noem iets gek, want dan snorharen zijn gevoelig, dat kan de rand van het bakje raken, vindt 'ie niet leuk, dus hij haalt het eruit en dan heeft 'ie geen last van die snorharen, kan 'ie het gewoon lekker opeten. Of hij wil het beschermen, afschermen, nou er zijn heel veel redenen om dat te doen. Maar nogmaals, het is eigenlijk wat het beste bij jou misschien ook wel past, wat je het fijnst vindt. Huisgenoot hoorde ik al, want op het moment dat jij ervoor kiest 'ik wil wel vers vlees geven', maar dat betekent dat iedereen dat moet doen. Nou, dat kan een discussiepunt zijn thuis. Dus ja, dat heeft veel meer factoren. Voedingswaarde zou op zich, uiteindelijk maakt dat niet uit als alles erin zit wat de hond nodig heeft, maar vooral de verschijningsvorm ja, dat kan een discussie zijn.

Jet: Want er gaan geen voedingsstoffen verloren als het ingevroren wordt, per definitie?

Marco Halff: Nee, daar wordt altijd rekening mee gehouden. Klopt, met name, bijvoorbeeld als je brokken kijkt, die worden extra verhit, dus verlies aan vitamines bijvoorbeeld. Maar die worden extra gedoseerd, dus qua productie wordt er altijd rekening mee gehouden en nogmaals: het moet volledig zijn, dat staat op het etiket en dan moet je ook garanderen als fabrikant dat de vitamines er op de juiste hoeveelheid inzetten. En dan moet je ook je productieverlies rekening houden, ja, klopt.

Marieke: Wat ik mij nog afvraag is: mag je honden eigenlijk alles, al het rauwe vlees gewoon geven? Waar wij mensen het altijd keurig moeten verhitten, moeten bakken, moeten koken, wat dan ook. Mogen honden gewoon alle dieren, zeg maar, rauw eten, of zitten daar...?

Marco Halff: Ja.

Marieke: Oké.

Marco Halff: Nee, dat kan. Even voor de beeldvorming, dat is misschien ook goed om te vertellen. Alle ingrediënten die gebruikt worden voor diervoeding, voor petfood moet ik dan zeggen, met name de vlees, dat is allemaal geschikt voor humane consumptie. Dus eigenlijk, nou ja minder gezellig verhaal, maar een koe, die naar het slachthuis gaat, wordt geslacht, alle delen voor de mens worden daar afgehaald. En datzelfde dier, wat overblijft, dat komt uiteindelijk in honden- en kattenvoeding terecht. Bepaalde delen niet, dat mag niet van wetgeving, dat is heel duidelijk vastgelegd. Wat mag je wel, wat mag je niet gebruiken, maar het vlees, wat is verwerkt, is dus altijd geschikt geweest voor humane consumptie.

Marieke: Dus dan hoeven we er ook niet bang voor te zijn dat er in voeding antibiotica zit vanuit die koe die dan...?

Marco Halff: Nee. Dat wordt allemaal streng gereguleerd en onderzocht, dus ook als bedrijf wil je dat gewoon. Want nogmaals, alle vlees komt bij de slachthuizen vandaan, dus wat er op je eigen bordje ligt 's avonds, dat komt in een andere fase terug in de, in de petfood, allemaal gecontroleerd, en dat mag niet eens anders. Daar is de wetgeving heel streng in.

Marieke: Maar stel dat je niet per se het rauw vlees vanuit een voerleverancier haalt, maar je gaat naar de slager en haalt een stukje vlees mag je dat ook altijd rauw voeren?

Marco Halff: Ja, weet je, het is rauw. Rauw is altijd, hè, bacteriën. Daar moet je altijd rekening mee houden. Maar wat ik daarstraks zei, als je het net zo behandeld als je eigen stukje vlees, ja, het is niets meer of minder dan dat.

Jet: Ja, dan neem je net zo weinig risico, als... of veel, het is maar net hoe je het bekijkt. Nou weet ik ook, bijvoorbeeld, mijn schoonmoeder die kookt dat dan voor haar hond. Is dat een gebruikelijk iets? Is dat nodig?

Marco Halff: Nou, weet je, het is niet niet logisch, want je koopt rauw, omdat je dat graag misschien rauw wil voeren. Ga je het koken, dan gaan er toch voedingsstoffen verloren. Want als er vitamines in zitten en je gaat koken, dan verdwijnt toch een deel van de vitamines. Je eiwit gaat iets omlaag. Dus het is gewoon niet nodig, want dan zou je net zo goed in brokken waar vlees verwerkt wordt, wordt ook verhit, dat wordt ook gekookt, zeg maar, daar moet je rekening mee houden bij het maken van je recept. Dus in die zin: ja, het kan wel, maar...

Jet: Het voegt eigenlijk niks toe.

Marco Halff: Nee.

Jet: Het is gewoon een extra werk.

Marco Halff: Ja.

Jet: Oké.

Marco Halff: Ja, kun je het enige wat het verschil is? Je kookt het, dus je doodt bacteriën die daarin zouden kunnen zitten. Het wordt wel "veiliger", tussen haakjes. Maar wat we net zeiden: als je het voeren gewoon goed behandelt, net zoals je met je eigen eten doet, dan is dat risico eigenlijk net zo groot als bij je eigen kipfilet en je hamburger.

Marieke: Ik heb best wel wat discussies gehad over: oh, weet je zeker dat ik het niet moet koken? En je had van die eendennek en ik dacht nou, dat kan toch niet goed zijn. Maar als ik het zo hoor, had Martin eigenlijk gelijk, want blijkbaar kan dat wel gewoon gegeten worden.

Jet: Hoor je dat, Martin?

Marieke: Ja, hoor je dat? Inderdaad.

Marco Halff: Maar voor de beeldvorming, ook salmonella, ja, daar kunnen honden ook ziek van worden. Teveel enterobacterie kunnen honden ook ziek van worden, maar dat is net, nogmaals, exact hetzelfde als bij wat mensen doen.

Lysbeth: Hé, maar als je, ik ben wel eens te traag met het ontdooien van het vlees en dan kieper ik er een beetje gekookt water overheen en dan roer ik het door, is dat ook slecht?

Marco Halff: Nee hoor, maar dit is niet per definitie slecht, hè, dat bent, maar wat ik wil zeggen is..

Lysbeth: Maar dat 'ie dingen tekort komt.

Marco Halff: Ja, nee, zeker niet, nee, het is zeker als je even wat... O kijk, de vlieg is bijna op.

Jet: Ja.

Marco Halff: Heel goed.

Jet: Extra eiwitten.

Marieke: Volgens mij hoeft je 'm niks meer te voeren.

Marco Halff: Nee, helemaal klaar. Nee dus het is, kijk, bij koken moet je er echt rekening mee houden dat er wat meer verlies op kan treden, een beetje gekookt.. Maar waarom? Waarom zou je dat doen?

Lysbeth: Als ik gewoon te traag ben, dus dan ben ik het vergeten.

Marco Halff: Vergeten te ontdooien zeg maar.

Lysbeth: Dan ben ik het vergeten te ontdooien, dus het is nog niet helemaal klaar. Maar ik wil bijvoorbeeld ook niet voeren en dan gelijk in de auto, dus ik wil dat 'ie minstens een uur na het eten, een uur kan wachten tot ik weer iets ga doen met hem. Dus als ik ergens naartoe moet, dan kan ik of wachten met hem eten te geven, maar op een lege maag wordt 'ie misselijk in de auto, dus hij moet iets gegeten hebben. Nou ja, dan denk ik: als ik de tijd heb, dan gooi ik een beetje gekookt water eroverheen en roer ik 't door, dan laat ik het even staan en dan kan 'ie het wel eten.

Lysbeth: Ja, weet je, dat kan geen kwaad, nee.

Jet: Ja, want die van mij, die heeft ook wel eens echt dat je denkt: joh, maar het is nog niet echt ontdood en je hebt nu al op en ik kan het niet meer eruit halen en dat lijkt mij ook niet goed.

Marco Halff: Ik ken ook fokkers die geven gewoon, die halen uit de diepvries, die geven het direct aan de hond.

Jet: Hou op met me, serieus?

Marco Halff: Ja, serieus. die denken laat maar knagen. Ja of dat goed is, ik weet het niet, weet je. Ik kan me voorstellen dat misschien heel erg koud aanvoelt.

Lysbeth: Ja, een soort brain freeze.

Marco Halff: Ik zit dan te denken aan grote stukken en verstikking in de keel, maar oké. Die fokker zal de ervaring mee hebben.

Jet: Ik denk dan aan een brain freeze.

Marco Halff: Ja, precies. Maar goed, ook dat, weet je, honden hebben ook een heel sterk maagzuur, die hebben een sterker maagzuur dan wat wij hebben, dus de meeste bacteriën zullen echt wel door zo'n maagzuur onschadelijk gemaakt worden. Desalniettemin, ook voor honden kunnen bacteriën uiteindelijk schadelijk zijn.

Marieke: Mijn hond vindt aardbeien, watermeloen, komkommer, allemaal van dat soort dingen, vindt ze ook best wel heel lekker. Is dat nou heel raar of is dat eigenlijk wel gewoon?

Jet: Ja, dat is heel raar.

Marco Halff: Of is het raar is, dat denk ik niet, hoor. Onze hond ook, die eet alleen geen wortel, alles lust 'ie behalve wortel.

Lysbeth: Mijne eet alleen wortel.

Marco Halff: Geen idee waarom, maar weet je, als het met mate, hè, want het is ook geen strenge school. Met mate kun je een hele hoop, weet je wel, zo'n aardbei is echt helemaal niet ernstig ofzo, om dat er eens bij te geven. Je hebt wel bepaalde voedingsstoffen die je niet moet geven.

Jet: Zoals? Ja, dat wil ik heel graag weten.

Marco Halff: Ja, weet je, druiven, teveel druif, dat kan ook weer laxerend werken.

Jet: O echt?

Marco Halff: Pruimen kunnen laxerend werken.

Lysbeth: Avocado.

Marieke: Druiven zijn toch ook giftig voor ze?

Marco Halff: Ja, precies een hoge hoeveelheid wel, daar zitten dan de tannines, zeg maar wat gifstoffen in. Nou chocola natuurlijk, hè, dat ze van die dingen met theobromine wat ze niet af kunnen breken.

Marieke: Ik heb altijd wel eens avocado gehoord dat ze dat niet mogen hebben.

Lysbeth: Avocadopit ook niet, is heel leuk om op te knagen, maar...

Marco Halff: Dat is eigenlijk ook heel gevaarlijk, dat zijn van die grote pitten die zo in je keel kunnen schieten. Dus dan zou ik me niet... Dus er zijn wel, goed, internet staat er vol met lijstjes van wat is wel en niet goed voor je hond. Daar zou ik wel erg op letten. Maar weet je een stukje appel of een stukje wortel, wat dan ook, dat zijn echt niet de meest schadelijke dingen.

Marieke: Ik kan me alleen niet voorstellen dat je er als hond zijnde heel blij van wordt, maar ja, dat is in haar geval wel zo. Dus nou prima.

Marco Halff: Ja, precies, ja.

Lysbeth: 't Is een Labrador hè?

Marieke: Ja, die eet alles.

Marco Halff: Ja, ook geen idee, want je zegt: ik snap ook niet wat daar aan is.

Jet: Die mij die steelt nog wel eens een ei.

Marco Halff: O ja, ja.

Lysbeth: Rauw?

Jet: Nee, nee, nee, gekookt of gebakken.

Jet: En dat kan ze ook zien?

Jet: Ja, dat ziet ze.

Marco Halff: Nou, nog wel een goede opmerking. Rauw ei is wat gevaarlijker, zeg maar hè, in verband met salmonella, maar ook met, er zitten stoffen in die juist de vertering afbreken.

Dus de stoffen die de goeie stof tegenwerken biotine zit in ei, en dat is prachtig mooi. Maar daar zitten ook stoffen die juist dat weer tegengaan in rauwe eieren.

Marieke: Oh, oké.

Marco Halff: Hè dus gekookte eieren op zich geen probleem.

Jet: Dat vindt ze zo lekker.

Marieke: Dat is wel goed om te weten, want ik word wel eens geadviseerd van nou, geef een lekker rauw eitje, dat vindt ze leuk en daar gaat de vacht van glanzen en allemaal van dat soort dingen, dat ik dacht: nou, ik zou niet graag een rauw ei op willen knagen, maar...

Marco Halff: Nee, dat is precies, want biotine zorgt voor een mooie vacht, alleen er zit ook avidine, dat is eigenlijk de tegenhanger daarvan, in rauwe eieren die ervoor zorgen dat juist dat niet werkt, zeg maar.

Marieke: Dus beter even koken.

Marco Halff: Ja, dat zou beter zijn.

Jet: Ja, dat vindt Poppy, want zij, ik weet ook niet hoe ze dat er elke keer voor elkaar krijgt. Maar als ik tafel zit en ik loop even weg en het lijkt alsof ze dan tegen haar vriendje zegt: ga Jet even bellen, want ze heeft nu ei op haar bord en dan loop ik weg en dan denk ik: ik had toch een ei? Ze pikt het altijd, ze vindt het zo lekker.

Marco Halff: Ja, grappig hè?

Jet: Ja, ik heb verder daarna nooit meer iets gemerkt aan haar, dus ik dacht: nou, het zal wel goed zijn.

Marco Halff: En weet je, aan de andere kant, het is niet nodig wanneer 'ie volledige voeding krijgt, et cetera, dan is het niet nodig. En dan kun je juist op een gegeven moment, hè, de hond kan misschien te zwaar worden of te veel eiwit waardoor 'ie gaat winden, etcetera, andere problemen. Dus, in die zin, het is niet noodzakelijk, dus als je het doet, hou het echt met mate, weet je, doe het af en toe een keertje dan is dat prima. Maar laat vooral z'n voeding uit de kant en klare, nou ja, voedingen bestaan die er in de markt zijn.

Jet: Ja, toch nog één vraag, want ja, sorry hoor, ja, je bent er nou toch wel. Over die glanzende vacht...

Marco Halff: Ja.

Jet: Ik kreeg als tip mee: doe olijfolie door het vlees.

Marco Halff: Ja, nou, weet je, glanzende vacht, moet een hond een hond een glanzende vacht hebben?

Jet: 't Is natuurlijk een Griek hè? Ja, dus misschien is het olijfolie.. Griekenland.. Ja, je weet het niet.

Marco Halff: Ik zeg dan: moet een hond de glanzende vacht hebben? Wij associëren dat met gezond, etcetera. En als je kijkt, de natuur, wolf, etcetera, die hebben ook niet echt per definitie een glanzende vacht, dus de vraag is of dat moet. Maar olijfolie zitten heel veel omega-3 vetzuren in, hè, en dat zijn essentiële vetzuren die echt wel voor een gezonde huid en vacht bijdragen. Olijfolie is bitter. Je zou kunnen kiezen voor zonnebloemolie of maïskiemolie. Ga maar eens naar de supermarkt, olie, kijk eens op de achterkant, als daar een flink aantal omega-3, omega-6 vetzuren in zitten, ja, dat zou je bij kunnen geven.

Jet: Nou, ik ben helemaal verbaasd. Ik had dit antwoord helemaal niet verwacht. Ik weet wel dat Jennifer Lopez, dat is dus heel ander verhaal, maar die zegt dat ze alleen maar olijfolie gebruikt, die ziet er best heel goed uit.

Marieke: O, misschien is dat ook wat..

Jet: Een goeie tip voor de hond, zou zo maar kunnen.

Lysbeth: Smeert ze het? Of eet ze het?

Jet: Allebei, denk ik.

Marco Halff: Maar ook hier weer, met mate hè? Want nogmaals, je voeding zou volledig moeten zijn. Dus sla dan niet in door, maar het is zeker...

Marieke: Hele liters eroverheen.

Marco Halff: Precies, ja precies.

Jet: Even een olijfolie-badje. Nee, dat werd ook niet geadviseerd hoor.

Marco Halff: Scheutje af en toe.

Lysbeth: Ja, ik denk dat hij met zijn vacht, hij heeft een ruige vacht, ik denk dat ik er tien liter olijfolie in kan gooien,,

Marco Halff: Als je dat glimmend wil hebben, dat gaat 'm niet worden.

Lysbeth: Ik denk bij hem, dat ik 'm er beter mee in kan smeren.

Jet: Nou, probeer het eens.

Marco Halff: Het is meer, een gezonde vacht, daar gaat meer om, hé dus mooie haren. Deze moeten nou ja, wat stugger, maar wel mooi van vorm, zeg maar, een mooie voelend, ja, dat klinkt een beetje gek, maar de structuur van de vacht kun je er wel mee, ja.

Marieke: En je hebt het net ergens over, nou iets te geven, dat moet wel met mate. Wat zijn nou lekkere, maar goede snacks om je hond tussendoor te geven?

Marco Halff: Poeh, ja, dat is een hele goeie vraag.

Jet: Je zit er vol mee.

Lysbeth: Volgens mij kun je daar een hele podcast over volpraten.

Marco Halff: Nou, wat ik vooral niet zou doen, is wat wij als mensen heel erg lekker vinden. Dus geen stukjes worst zijn, geen stukjes kaas, weet je wel, dat is allemaal zout en et cetera, et cetera vooral hoe ouder de kaas is, hoe geconcentreerder dat is.

Jet: Ik zie een betrappt gezicht hier aan tafel. Marieke, klopt dat?

Marieke: Ja, soms denk ik ah, is toch lekker, dan, nou ja, dan heb je zeg maar dat korstje van die kaas. En dan denk ik: ah, nou, dit kun je wel lekker even opeten, maar dus beter eigenlijk niet?

Marco Halff: Nou ja, met mate hè, dat blijft het verhaal. Alleen kaas kan echt heel zout zijn, alleen weet je, het is wel, de smaak is enorm, hè, dus je ziet ook wel eens hondentrainers die met met kleine stukjes kaas werken, omdat dat.. de smaak is prachtig.

Jet: O, echt?

Lysbeth: Weet je wat ik meeneem om te trainen? Hij is ontzettend eigenwijs, ik ook trouwens, maar hij doet het ongeveer tien minuten, een kwartiertje op de verantwoorde brokjes die ik meeneem. Dan kijkt 'ie me aan, je hebt toch gezien dat ik het kan, dus doe het lekker zelf. En dan ga ik over op kaas, ontdooide frikandel, Frolic.

Jet: Hou op met me, echt?

Lysbeth: Als ik een uur training heb, moet ik vier soorten snacks meenemen.

Marieke: Maar dat vraag ik me dus af, zijn er ook gezonde dingen, die ze waarschijnlijk wel echt superlekker vinden, dus waar je wel ook voor langere tijd iets mee kan oefenen, want je hebt wel eens dat je een oefening heel vaak moet doen, dus eigenlijk ook heel vaak wil belonen. Wij willen niet dat ze het tonnetje rond worden. Zijn er dingen die je kan geven?

Marco Halff: Ja, gewoon, z'n brokjes, zeg maar.

Jet: Gewoon z'n normale brokjes? Ja, daar, sorry hoor, maar daar gaat die van mij...zoek jij...

Marieke: Nou, dan zou ik echt zeggen van: doe het lekker zelf, ga lekker zelf zitten.

Marco Halff: Ja, denk jij dat? Is dat zo?

Jet: Ja. Dat denk jij.

Jet: Bij Mila valt het nog wel mee, maar ze heeft wel dat als ik dan echt iets lekkers heb, dat ze de oefening sneller oppakt, zeg maar, dus meestal mix ik..

Lysbeth: Ja, omdat de hond weet dat jij wat anders, lekkers hebt.

Marieke: ...mix ik het een beetje door elkaar, zodat ze niet weet wat er komt.

Jet: Die van mij loopt echt het hardst op de kattensnoepjes ja, dat is gewoon, dat is zo gek.

Lysbeth: Maar die ruiken dus kennelijk heel lekker.

Marco Halff: Die zijn extra smakelijk, weet je, nogmaals, met mate kan dat. Ik zou alleen wat wij doen, dat is weer menselijk. Wij denken altijd dat beloningen uit snoep moeten bestaan. Maar met de bal spelen, etcetera, dat is ook een hele prettige beloning of een extra knuffel. Dat ze dan ook een hele goede beloningen.

Lysbeth: Ik heb juist geleerd: knuffel is geen beloning.

Marco Halff: Oké.

Jet: O, vandaar dat je niet met mij wilde knuffelen.

Lysbeth: Nee.

Jet: O nee, maar dat verklaart een hoop.

Lysbeth: Nee, maar ik heb nog wel een leuke over de beloningsnacks. Wij hebben bij mij in het dorp een dame en die heeft een hulphond en die is belaagd met vuurwerk. En die hond is weggeweest, opnieuw getraind, was eigenlijk opgegeven. En ik kwam haar vorige week tegen, ze heeft 'm terug en ze traint die hond nu op geluiden met slagroom, want dat is waar die hond echt helemaal gek van wordt en dat krijgt 'ie dus alleen maar om beloond te worden dat 'ie niet wegloupt voor harde geluiden.

Marco Halff: Oké.

Jet: Dit is echt voor extreme gevallen.

Marco Halff: Nou.

Lysbeth: Nou ja, dat ik echt dacht, nou, hij is ook super bang voor vuurwerk en harde geluiden. Misschien moet ik het ook eens doen met een spuitbus slagroom.

Marco Halff: Met suiker en vet.

Jet: Nou, ik weet niet of dit echt een hele goeie tip is waar veel luisteraars echt iets mee kunnen. Ik denk: Wilco, do not try this at home.

Marco Halff: Nee, nee, precies.

Jet: Er zijn genoeg alternatieven. Begin met een aai over de bol.

Marco Halff: En beloningsnacks, die zijn er ook, weet je. En zoek er dan eentje die misschien wat past bij het voer wat je hebt, maar vooral geen kaas en worst, dat soort dingen wat voor ons als mens gemaakt is.

Jet: We zullen het nooit meer doen, Marco.

Marco Halff: Precies.

Marieke: Maar ik kan het niet beloven.

Jet: Ik zat ook al met m'n...

Marco Halff: Dan met mate, dan met mate.

Jet: We beloven het niet, maar we zullen alles met mate doen, want onze hond is tenslotte ook ons beste maatje.

Marco Halff: Ja zeker!

Jet: Toch?

Marco Halff: Zeker.

Jet: Dank je wel. Nou, we zijn er natuurlijk nog lang niet over uitgepraat. Heb je vragen over hoe je je hondje het beste kan opvoeden of kan trainen, wat je ze wel of niet mag eten geven? Laat het ons vooral weten, want dan komen we terug. Maar de eerste vraag die je nu moet stellen is: wie laat de hond uit? Dank je wel voor het luisteren.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Heb jij ook een vraag? Stuur dan een mail naar ons via podcast@smuldier.nl. Abonneer je op deze podcast via één van de bekende podcastkanalen zoals Spotify, Google of Apple Podcasts. Enne.. vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doe!

Voice-over: Je houdt van ze. En daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?